Fila albă din agenda de programări

On Martie 20, 2013

Descoperă oportunitatea trecerii la un alt statut, acordând propriei tale naturi o cotație maximă.

Încă o dată nemilosul asasin, aflat în fruntea mișcării sale de cavaler al întunericului, își dezlănțuie furia instinctivă. De această dată împotriva unui mafiot important care a avut îndrăzneala de a-i tulbura liniștea interioară.

Dar lângă Anton Chigurh și victima lui atinsă de fasciculul laser al fatalității, stă resemnat, ca o filă albă, un suspect firav și temător care nu se află în "agenda de programări". Un nimeni, un biet contabil care nu găsește curajul să acționeze în vreun fel, să iasă la înaintare cu vreun comentariu. Totuși, el nu fuge, ci răspunde cuviincios la întrebările ce-i sunt adresate. A ales unealta corectă, a găsit mijlocul de a-l determina pe asasin să treacă printr-o experiență deosebită, fapt care i-a adus însuflețitoarea izbăvire.

E destul ca Anton să respire, că imediat nervii acestui firav ghiocel se și încordează, limita superioară a tensiunii sale normale este atinsă. O legătură covalentă se stabilește preferențial între elementele cu caracter personal și spiritual apropiate. Încrederea, credința și nădejdea, se defragmentează în molecule tot mai izolate.

Ceva se întâmplă, ceva neobișnuit. Asasinul stă uluit în fața unicului martor al oribilei sale crime, în timp ce martorul stă uluit în fața atitudinii blânde, fără precedent a asasinului. O transformare reciprocă între două tipuri de energii, eliberându-se o cantitate de căldură ce produce topirea parțială a stratului de gheață din personalitatea lui Anton.

Leadership: Experiența unei senzații de tipul "m-am săturat să răspund la provocări" avute în urma unei revelații de simțire și gândire înaltă te face să-ți cauți identitatea într-o lume a regăsirii Sinelui conectat la condițiile pieritoare ale vieții?

Ne putem îndoi? Nevinovatul emană *une lumière nouvelle* ca mijloc de apărare, o stare de spirit la superlativ, ceva mult mai misterios decât poate crea rațiunea umană, și pentru care nu se găsește explicație. Ca un medicament miraculos împotriva morții și a bolii, încă neinventat la scară mondială, ținut ascuns în micul laborator al ființei sale.

Şi ce medicament ! În locul metodei clasice de înlăturare a oricăror martori, Anton dă semne de redresare a personalității, își reprimă dependența de a ucide. Pare că a găsit mângâiere de la aproapele său, un motiv gingaș pentru a se despărți de orice inițiativă vanitoasă, păcătoasă. O intenție de idilizare?

Anton devine predispus la inerție, riscând să-și piardă originalitatea, să devină lânced și greoi, să se pietrifice prea de timpuriu într-o profesiune care cerea " *No Mercy* ".

El nu mai este pătruns de acel credo normal al conștiinței sale, " *Safety first* ", ci pentru întâia oară impulsul său brutal este anulat cu totul. Pare că ridică ființa umană la un rang mai înalt. Prin propria lui forță de reacțiune elimină barierele nonconformismului dus până la paroxism. Legea lui Murphy: " *Dacă ceva rău se poate întâmpla, se va întâmpla cu siguranță* ", dă greș de această dată, își schimbă radical sensul.

Anton sesizează pentru prima dată necesitatea și oportunitatea trecerii la un alt statut, dintr-un motiv nobil. Dând prudent, fără grabă, dimensiunii umane o cotație maximă. Un fel de conductivitate, o cantitate de energie pozitivă traversează într-o secundă secțiunea sensibilă a personalității sale, pe o lungime neobișnuită.

Astfel vulcanul își suspendă activitatea și devine pasiv. Cel puțin pentru o vreme. *

Leadershipul: Lupta cu propriile tale variante de "a fi" poate servi ca un pretext pentru a trăi experiența unei anumite nuanțe de moralism care scade din concentrație printr-o alăturare de slăbiciuni și circumstanțe nefericite?

Ai găsit mijlocul de a stimula experiența cea mai îndrăzneață a celor din jurul tău? Ești pătruns de acel credo normal al conștiinței " *Safety first* "? Poți elimina barierele nonconformismului prin propria ta forță de reacțiune? Îți poți stabiliza crunta dependență de a urma o cale improprie personalității tale?

În tranziția spre limanul devenirii, prima jumătate care te individualizează - cea care stimulează experiențele cele mai îndrăznețe, nu duce întotdeauna către adevăratele culmi ale progresului, ci deseori spre o încăierare în toată regula cu propriile tale variante de "a fi". Prima variantă ia în considerare cauza unei anumite situații de tulburare emoțională sau a unui stil de viață deficitar, iar cealaltă variantă (într-un mod izolat) are semnificația de experimentare conștientă a sensului de a fi un centru de inițiativă în ce privește suportabilitatea "costurilor" necesare vieții, de a fi un recipient al impregnărilor de neliniște din exterior.

Astfel se naște o luptă categorică în tine, o pendulare permanentă între contrarii: bun sau rău, măreț sau tragic. Înainte să ridici cortina schimbării, încep să se zbată captive întrebările răscolitoare ale existenței tale: " *Cine sunt cu adevărat? Sunt un simptom direct al propriei mele slăbiciuni? Sau o piatră de temelie solidă în viețile altora?* "

O idee teribilă apare: leadershipul este o podoabă? Poate. Fiindcă el este bunul cel mai de preț al unor ființe rare, a unor oameni dotați cu capacitatea de a face distincție între cele două laturi ale personalității care îi definește. Aceia care posedă "geniul" sau cel puțin "talentul" de a schimba acea intolerabilă și instabilă stare de " *a fi* ".

A trăi experiența unei anumite nuanțe de moralism înseamnă să-ți asumi responsabilitatea unei schimbări, a unei înnoiri sau libertăți de decizie, în raport cu valorile propriei supraviețuiri într-un context de tipul: "Cu ce m-am ales din toată tragedia acestei întâmplări?"

Valori precum: liberul arbitru, libertatea de expresie și de alegere, toleranță în fața dezamăgirilor și a evenimentelor stresante, adevărul, dreptatea, egalitatea, compasiunea, trebuie să facă parte din arsenalul puterii de a alege să lași sau nu circumstanțele să dicteze modul în care te percepi pe tine însuți. Din nefericire aceste două proeminențe ale excelenței sunt posedate de prea puțini dintre cei care au fericirea de a se consacra ca lideri, ele devin doar trenuri de marfă care duc minereul undeva la prelucrare – de a căror frâne și direcție am serioase îndoieli.

Liderul este rezultatul căutărilor sincere pornite din dorința de a face performanță, de a face lucrurile să iasă întotdeauna cum trebuie în urma unei conjuncturi nefavorabile. Reprezintă ipostaza creată cu grijă de către cele două entități partenere: "geniul" și "talentul". Statutul prioritar al liderului trebuie să fie acela de om care știe să devină mai bun, în curajul de a recunoaște că a greșit în anumite momente ale vieții.

Cel ce a trecut prin viață dobândind o sumă de experiențe, a înțeles că nota dominantă a propriului caracter, singurul mijloc de apărare împotriva deșertăciunii și absurdului, dar și a falsității, este pozitivismul din el, condimentat cu un amestec de caracteristici nutritive: adaptabilitatea, integritatea, redresarea personalității, stabilizarea dependenței de a fi servitorul unor inițiative vanitoase, păcătoase.

Leadershipul este puterea de a te schimba în condițiile unei game de posibilități de alegere între ceea ce te face să suporți suferința și ceea ce te face să simți mulțumire din faptul că nu te lași prins în plasa prejudecăților și convingerilor limitative.

Fila albă din agenda de programări scoate în evidență factorul (adeseori uman) care participă decisiv la transformarea ta, dând un sens pozitiv existenței tale.

Accepți nevoia de a-ți focaliza mintea și puterea voinței asupra propriei transformări? Ai curajul de a-ți înfrunta cele mai profunde compulsiuni? Îți trebuie acea calitate care lipsește adesea din bagajul de calități al "liderilor industriali"?

Descoperă oportunitatea trecerii la un alt statut, acordând propriei tale naturi o cotație maximă.

* Notă: "No Country for Old Men (2007)"

Source: https://neculaifantanaru.com/fila-alba-din-agenda-de-programari.html